

Malý zpravodaj dolnobenešovské farnosti

NEDĚLNÍČEK

SETKÁNÍ DĚTÍ S OTCEM BISKUPEM NA PRAŠIVÉ 1. 7. 2022

Srpen 2022

Staré a nové dveře našeho kostela – srovnávací foto

SLŮVKO FARÁŘE

RAS NA LEDACOS

Tomu prvnímu slovu z nadpisu tohoto krátkého zamyšlení jsem v dětství moc nerozuměl. Díky škole jsem záhy pochopil, že na této planetě existují různé rasy, které mimo jiné odlišujeme tím, že jim dáváme také barevné rozlišení. A tak už nebylo záhadou, že někdo je bílý, někdo černý, někdo žlutý nebo třeba rudoch. Sice se mi zdálo, že mám trochu jinou představu o konkrétních barvách, než jakou některé rasy představovaly, protože například spolužák, který u tabule po vyvolání stál jako tvrdé „y“ a neuměl zholat nic, tak za nenápadných, ale vnímatelných úsměšků nás – spolužáků, poměrně rychle změnil hanbou barvu ve tváři a nemohli jsme říci, že by byl příslušníkem některého indiánského kmene. Tedy slovo rasa je skoro vysvětleno, ale ras?

Kdesi jsem zaslechl, že první školou dítěte je rodina. No pravděpodobně to platí i u mne. Poprvé vnímatelně jsem toto slovo zaslechl z úst svého táty, který se kdysi dávno snažil při obědě stručně popsat naší mámě svého spolupracovníka a vyjádřil to právě tímto slovem – ras. Z tátových následných slov jsem pomalu vnímal, že to v dané situaci není nic pozitivního, když o někom řeknu, že je ras. Tak kdo to je nebo jaký vlastně je – ras?

Už se vám někdy stalo, že jste pojali nápad přemístit se z aktuálního bodu A do nějakého jiného bodu B – například Lídlu a k přemístění použít zařízení, kterému říkáme automobil? Že ano? A často? Výborně. A už se vám přitom stalo, že jako spolucestující jste nasedli a zavřeli za sebou dveře způsobem, který i aktuálně nemluvného řidiče přivedl nejen ke zvýšení hlasu, ale měli jste pocit, že z bělocha je najednou rudoch? Jasně, v tu chvíli za to určitě mohl vítr, déšť a Evropská unie... A když jste pak spokojeně naložili svůj malý nákup i se zbytečnostmi z velkého nákupního košíku do kufru auta a citlivě tzv. páté dveře vozu zavřeli, že to slyšeli i hluší, možná vás napadlo, že teď je nebezpečné sedat zpět do vozu k řidiči (než dojde k ustálení původních barev obličeje). Jedině, že byste přišli s nápadem, ať koupí auto s kufrem, který se otevírá a zavírá zmáčknutím knoflíku. No, možná se nám malinko začíná formovat význam slova ras... Jakoby obsahovalo něco z významu slova necitlivost.

Bydlíte v domě nebo bytě už nějakou dobu? A máte pocit, že podle způsobu otevírání nebo spíše zavírání dveří vstupních či jiných poznáte,

zvláště večer, kdy je více ticho, kdo zrovna má s dveřmi tu čest? Předpokládám, že odpůrce a nepřátele drobného zařízení, kterému říkáme klika, už pomalu poznáte. Domluvy nepomáhají, výhružky mají tvar hrachu, ndržícího na zdi... Jakoby k necitlivosti přisedla slůvka lhostejnost a schválnost (puberťáci nejsou pouze náctileté děti).

Nesmíme však zapomínat na to, že my sami jsme někdy přecitlivělí a díky tomu nám mohou vadit nebo nás přivádět až skoro k hněvu věci, kterých bychom si za obyčejných všedních dní nevšimli.

Ras má rovinu citlivosti k různým věcem prostě nastavenou jinak. Možná zakusil jiné zvyklosti v první škole – rodině. Možná nenesl za nic konkrétního zodpovědnost, a tudíž mu spousta věcí ani nedojde. Ras je jiný. A musíme spolu žít. A až jednou zjistím, že ras je pozván do nebe a já stojím stále před zavřenou branou nebeskou, snad nebudu měnit barvy v obličej. Ras je asi přítomen ve všech rasách...

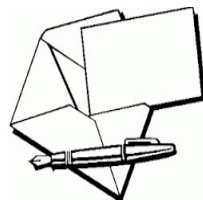
Jéje, málem bych zapomněl vás požádat, abyste u nových dveří kostela používali kliky a citlivě s dveřmi zacházeli – ať už při otevírání nebo zavírání. Možná nám tak vydrží v dobrém stavu déle. Děkuji.

PKF

NAD PŘÍSPĚVKY ČTENÁŘŮ

Milí čtenáři, rád bych poděkoval za příspěvek nebo příspěvky, kterými chcete obohatit náš zpravodaj Nedělníček, ať už jste zdejší nebo přespolní. Velmi si toho vážíme! Možná tyto řádky mohou inspirovat nebo pomoci někomu z vás, když váháte napsat svou zkušenost nebo váš prožitek k rozšíření obzoru druhých. Zkuste to...

PKF

SVĚTLO SVĚTA

Pod pojmem věčné světlo si asi každý z nás představí světelný zdroj, který symbolizuje neustálou přítomnost Ježíše ve svatostánku. Tam je skrytý v podobě Nejsvětější svátosti. Ono věčné světlo svítí ve chrámech poblíž svatostánku, a protože jeho účelem není vyzařovat kolem sebe mnoho světla, ale symbolizovat Ježíšovu přítomnost, jeho světelný výkon nebývá velký.

Když vejdu do jakéhokoli kostela, svůj zrak upoutávám nejprve na svatostánek. Tak nějak automaticky. Je to proto, že jde o nejdůležitější místo celého chrámu, jak všichni víme. Malé, nepatrné svícení věčného světla mi potom potvrzuje Ježíšovu přítomnost v podobě Eucharistie. Tak nenápadné, málo viditelné světýlko, a přitom nám ukazuje na to nejdůležitější a „největší“. Dokážeme být taky takovými světýlky, které svým, ač nepatrným svícením – např. dobrými skutky, ukazují na to nejdůležitější v našem životě a vedou ostatní svým svícením k Němu?

Čím dál více si uvědomuji, jak důležité je mít kolem sebe lidi, kteří mně vedou blíž k Bohu; a jak moc mě dokážou o Boží přítomnosti v mém životě přesvědčit mnohdy zdánlivě nepatrné maličkosti – pomoc, úsměv, pohazení, milé, povzbudivé slovo, nebo právě setkání s člověkem, který v sobě ono Světlo, které jeho život prozařuje, nosí.

Jednou jsem si při ministrování všimla, že věčné světlo u svatostánku nesvítí. „Došla baterka.“ - bylo mi řečeno. A tak si přeji, aby „baterka“ věčného světla – Ježíšovy přítomnosti – v našem životě nikdy nedošla. Abychom i my v každé situaci byli takovými lidskými světýlky, která ukazují a svým chováním potvrzují Ježíšovu přítomnost ve svém životě. Ať dokážeme svědčit o tom, kdo je Světlem světa a Světlem našeho života. Protože když ho následujeme, nebudeme nikdy chodit v temnotách. (Jan, 8, 12)

AK

PRAŠIVÁ 2022

Ema - Děti tam hezky zpívaly. Byla tam mše.

Hanka - Plnily jsme zábavné úkoly. Ve stínu bylo příjemně, ale na sluníčku bylo horko.

Agáta - Bylo to tam zábavné. A bylo tam hodně dětí.

Amálka - šly jsme na vrchol Prašivé. Koupila jsem si tam na památku hrníček „PRAŠIVÝ PLECHÁČEK“, který si vezmu na tábor.

Tonička - Moc se mi tam líbilo. Při cestě nahoru jsem byla tak rychlá, že z naší skupiny jsem byla první na kopci Prašivá.

zábřežská pětka

Chtěla bych ještě poděkovat za uskutečnění výletu. Nevěděla jsem co od toho očekávat, mile mne to překvapilo. Děvčata byla nadšená.

Děkujeme.

maminka MB

Bylo to super.

Moc jsem si to užila.

Bylo to skvělé zahájení prázdnin.

A jsem přesvědčená, že příští rok pojedou taky.

Nikol N

Setkání s otcem biskupem 2022

První prázdninový den jsme byli moc natěšeni, protože jsme jeli na každoroční setkání dětí a rodin s otcem biskupem na Prašivé. Bylo 8 hodin ráno, když jsme čekali na autobus. Jak autobus přijel, všichni jsme nastoupili a vydali se vstříc výletu na Prašivou. Poté, co jsme dorazili na místo do místního areálu Kamenité, tak jsme všichni vystoupili a v areálu Kamenité potom byla mše svatá, kterou sloužil otec biskup. Po mši svaté nás čekal ten samotný výšlap na horu Prašivá, někomu to šlo lépe, někomu hůře, ale zvládli jsme to všichni. Když jsme vyšli na horu, tak na nás děti čekalo příjemné zpestření v podobě různých zajímavých soutěží a úkolů. Výlet jsme si užili a odnesli jsme si plno zážitků a také na památku máme společnou fotku s otcem biskupem.

EJ

Společně na cestě – Prašivá 2022

1.července 2022 proběhlo již tradiční setkání dětí a rodin s otcem biskupem na hoře Prašivá v Moravskoslezských Beskydech. Tématem letošního setkání bylo Společně na cestě a v tomto duchu byla koncipována všechna stanoviště na vrcholu hory.

Celou pouť jsme zahájili v pátek ráno 1.července odjezdem autobusu z Dolního Benešova. Autobus byl plný dětí a rodičů. Nechyběl ani pan farář a paní katechetka, kteří celou pouť organizovali. Cesta byla příjemná a proběhla bez komplikací. Okolo půl desáté jsme dorazili na místo. Počasí nám přálo, bylo téměř tropické. Dopolední program byl zahájen v areálu Kamenité ve Vyšních Lhotách a vyvrcholil mší svatou celebrou otcem biskupem.

Při vstupu do areálu jsme dostali brožurku, ve které byly všechny potřebné informace o dopoledním i odpoledním programu. Součástí brožurky byl i popis všech 25 stanovišť.

Po mši svaté nás čekal výšlap na vrchol hory. Díky velmi teplému počasí byla pěší cesta náročnější, ale všichni jsme to zvládli. Během cesty na horu Prašivou byla rozmístěna krátká zamyšlení a příběhy. Po krátkém odpočinku na hoře Prašivé jsme plnili na stanovištích úkoly a vyzkoušeli si různé aktivity. Zaujalo nás stanoviště Společně na cestě ke Slunci, kde jsme se mohli podívat na Slunce dalekohledy a dozvěděli se mnoho zajímavých informací o souhvězdích. Za pozornost stálo stanoviště Společně na cestě s Besipem, které prověřovalo znalosti z bezpečného chování na silnici. Nejvíce se nám líbilo stanoviště s názvem Společně na cestě Evropou. Zde jsme se dozvěděli zajímavosti z různých evropských zemí a společně poskládali velkoformátové puzzle Evropy.

Program byl velice pestrý a obohacující. Celý výlet se vydařil a v odpoledních hodinách jsme se vrátili plni zážitků a vědomostí do Dolního Benešova.

LS

MANŽELSKÁ SETKÁNÍ NA VELEHRADĚ 2022

V Bibli často čteme divné věci. Jako třeba v Osmém žalmu: „Z úst dětí a nemluvnat sis připravil slávu navzdory svým odpůrcům, abys umlčel pomstychtivého nepřítele.“ (Ž 8,3) Ďábel je nepřítelem, odpůrci jsou ti, kdo s ním spolupracují, ale té „slávě z úst nemluvnat“ jsem nikdy pořádně nerozuměl.

Vybavil se mi tento biblický verš, když jsem letos druhý červencový týden prožil ve společnosti tří čtyřletých kluků a učil se vidět jejich očima a vnímat jako oni čas a prostor: denní doby, dětská hřiště, druhé lidi, zajímavé přírodniny i vzdálenosti a vztahy mezi nimi, prostě všechno, co stojí za to poznávat a zakoušet. A byl to týden bez pochybností a pokušení, bez skrupulí a starostí, protože ďábel tváří v tvář malým dětem (většinou) opravdu mlčí a andělé jim slouží (srov. *Mt 4,11*).

Jak je to s Boží slávou a dětmi? Děti oslavují Boha ne tím, jak jednoduše jsou, svou bezelstností a nevinností. To by bylo málo, moc by se nelišily od ledňáčků či vážek poletujících nad velehradskými rybníky, též chválících Boha jen tím, jak jednoduše jsou. A myslím, že to ani Pán Ježíš neměl na mysli, když říká: „Neobrátíte-li se a nestanete-li se jako děti, jistě nevejdete do království Nebes.“ (*Mt 18,3*) Ne, neznamená to, že se máme stát lehkomyšlnými a nevědomými jako děti. Jde o jiné kvality.

Děti oslavují Boha hlavně důvěrou k těm, kdo o ně pečují, hravostí, s jakou poznávají, a radostí, jakou z toho mají, a také svou absolutní závislostí na rodičích. Nepodléhají hloupému omylu dospělých, že je třeba podat výkon nebo se zavděčit, abychom si mohli nárokovat něčí lásku, ochranu a péči.

Dětská teologie je prostá. Na místě Božím je maminka a tatínek, a jestliže oni říkají, že nad nimi je Pán Bůh, pak to musí být pravda. Maminka a tatínek jsou všemohoucí, a i když tatínkovo mužstvo prohrálo ve fotbale proti pečovatelům, nijak to neprotiřečí jeho všemohoucnosti. Protože všechno může v Tom, který mu dává sílu (*Flp 4,13*). A stejně tak maminka je nevyčerpatelným zdrojem milosrdenství a útěchy, a byť jsme ji neposlouchali sebevíc, nakonec nás těší v jakémkoli soužení tou útěchou, jakou Bůh potěšuje ji (*2Kor 1,4*). A proto jsme byli na Velehradě. Aby rodiče obnovili své nadpřirozené

super-schopnosti. Měli celý týden na to, aby nějak zařídili, že se budou mít více rádi a že naše rodiny budou ještě báječnějšími a bezpečnějšími místy k plnému, pokojnému a pozoruhodnému životu.

I děti pro to přinášely oběti. Musely strávit dvakrát tři hodiny denně s pečovatelem, který jim napoprvé nemusel být po chuti. Například s bázeň budícím bradatým strejdou, kterého si rodiče vážili, protože je bohoslovcem, což ovšem dětskému uchu nic neříká. Ale poté, co kluci první den zarytě mlčeli a bedlivě pozorovali, zdali je onen dospělák opravdu spojencem rodičů nebo strašidelným vetřelcem, se přece jen prolomily ledy a při večerním hlídání o pár dní později už dovolili „pečounovi“, aby je uložil do postele a přečetl pohádku na dobrou noc. Dali mu svou drahocennou důvěru.

Bezelstnost dětí nespočívá v tom, že by nedokázaly bouchnout kamaráda, když brání oblíbenou hračku, nebo se vzteknout a zakřičet, když je něco naštve. Dětská ústa usvědčují dospělé z banality jejich vlastních myšlenek. Nadšení, s nímž čtyřletí rétoři opakují věty „Teď mě musíte šichni poslouchat!“, „Já se žblázním!“ nebo „Už toho mám plný žuby!“, je sice legrační, ale odhaluje prázdnotu našich pocitů a slov. Je otázkou, nakolik naše řeč a výchova dětské mravní prožívání prohlubují, nebo zplošťují.

Dětská spirituální teologie je ještě prostší. Dárek, který chtějí dát tatínkovi, kvítek, který chtějí utrhnout mamince, nebo touhu vyprávět rodičům o nějakém zážitku můžeme směle nazvat modlitbou. Stejně tak i pláč při loučení nebo radost při návratu. Modlitba není klábosením s Bohem, ani zbožným úkonem vůle, jak to často dospělí vykládají. Je to přirozená a spontánní vzpomínka na maminčinu náruč a tatínkovu laskavost uprostřed zápalu hry, na výletě plném jiných podnětů, anebo v návalu stesku.

Proto fandím rodině, že je mateřskou i základní školou teologie. Proto smekám před pracovníky Centra pro rodinu a sociální péči (včetně mnoha mladých dobrovolných pečovatelů), že tato Manželská setkání organizují a umožňují. Proto obdivuji všechny jejich účastníky, že jim osud vlastních manželství a rodin není lhostejný. A proto děkuji svým čtyřletým kamarádům Davídkovi, Dominikovi a Pětovi, že strčí do kapsy mnohé z mých učitelů na teologické fakultě.

bohoslovec Vojtěch

O RADOSTECH LIDSKÉ DUŠE – Dvojí paměť

Mezi dvěma lidmi budiž pro dobrodiní tento zákon:

Jeden, aby zapomněl, co dal, a druhý, aby nikdy nezapomněl, že něco dostal. /Saeneca/

Tvrdí-li někdo, že vděčnost je zločin, má pravdu jen potud, pokud jde o vděčnost takovému dárci, který dává, aby obdarovaného zavázal. V takovém případě nejde o dobrotu srdce, o štědrost, o dobrodiní, ale jde o čirou vypočítavost.

Je proto třeba rozlišovat. Jsou dary, které dávají křídla – to jsou dary z lásky. A jsou dary, které nasazují okovy – to jsou dary z milosti nebo chytráctví. Malé dítě, které nemá ještě takovou životní zkušenost, vidí bezelstně v každém dárku projev lidské dobroty. Ale kolik rozvedených manželů si takto kupuje své děti, láká je cennými dary na svoji stranu a staví je proti druhému, někdy chudšímu z rodičů. Děti vidí jen jednu stranu mince, zatím co my, dospělí, vidíme v takovém počínání i tu druhou – a můžeme mít dokonce pocit, jak jsme prozíraví, když jsme odhalili, co měl tento dárcce za lubem.

Neexistují ovšem jen dary hmotné, ze kterých někdy dárcce zapomene odstranit cenovku, ale jsou i dary v podobě úsměvu, dobré rady, povzbuzení nebo duchovní podpory. Ty sice nejsou na pohled tak atraktivní, ale jejich cena bývá často nedozírná.

Mimoto mám dojem, že náš mozek má dva druhy „darovací paměti“. Snadno si totiž zapamatuje, co naše ruce darovaly, ale současně má špatnou schopnost vzpomenout si, kdo naše ruce obdaroval.

Ať o tom všem uvažujeme jakkoli, musíme upřímně přiznat, že všechno, co máme a na co máme, jsme vlastně zadarmo dostali. Darem je náš život, všechn talent, nadání a schopnosti. Darem je také vše, co během života získáváme, darem je i poslední den našeho pozemského života. Všechno je dar. A v zrcadle této skutečnosti jsou všechny naše darovací skutky jen drobnými dárky z velikých darů už předtím obdržených.

K radosti lidské duše patří nejen nalezení cizích otevřených dlaní, ale také ztráta vlastní darovací paměti. Vždyť i Pán Ježíš doporučuje, aby při konání dobra nevěděla naše levice, co dělá pravice.

Z knížky Jaroslava Maxe Kašparů vybrala

ROZPIS ÚKLIDU V KOSTELE SV. MARTINA – léto/ podzim 2022

13.08.: GARGOŠOVÁ Šárka
JALŮVKOVÁ Jana
VITÁSKOVÁ Pavla
GEBAUEROVÁ Monika
PAVLÍKOVÁ Karin
DUMBROVSKÁ Karla

20.08.: ŠTADLEROVÁ Krista
ŠVANČAROVÁ Brigita
HUDECZKOVÁ Monika
PRCHALOVÁ Jana
REJOVÁ Růžena
PLZÁKOVÁ Lenka
HEINOVÁ Marie

27.08.: HARAZIMOVÁ Karin
HLUBKOVÁ Eva
LIŠKOVÁ Lenka
TILLECZKOVÁ Hana
VAVŘÍNKOVÁ Iveta
BARÁNKOVÁ Monika

03.09.: PRCHALOVÁ Irena
MURCKOVÁ Miluše
MURCKOVÁ Eva
WECZERKOVÁ Leandra
HARAZIMOVÁ Hilda

10.09.: THIEMLOVÁ Marcela
MUSÁLKOVÁ Jana
SPÁČILOVÁ Barbora
GASSMANOVÁ Blanka
ZLOTÁ Helena
NĚMCOVÁ Marie

17.09.: KOLMAJEROVÁ Vladimíra
KOLAŘÍKOVÁ Hana
TULACHOVÁ Jiřina
LELLKOVÁ Zdenka
ŠENKYPLOVÁ Eva
NĚMCOVÁ Helena

24.09.: ŠEBESTÍKOVÁ Krista
PORUBOVÁ Helena
DIEHLOVÁ Liana
SABAŠOVÁ Anna
THIEMLOVÁ Anna
KUPKOVÁ Anna

01.10.: BILÍKOVÁ Marcela
SCHMIEDHAMEROVÁ Marcela
PAVLENKOVÁ Hana
FAIKOVÁ Jana
FAIKOVÁ Renáta

08.10.: VOJVODOVÁ Karla
POSTULKOVÁ Magdaléna
KOCUROVÁ Růžena
DEMBKOVÁ Květa
FUCHSOVÁ Anna
HALFAROVÁ Kristina

15.10.: BÍLÁ Marie
DLOUHÁ Alena
DUDOVÁ Věra
GREGOROVÁ Jaroslava
CHŘIBKOVÁ Martina
KALUŽOVÁ Jana

22.10.: KUBÍKOVÁ Terezie
KUCHAŘOVÁ Lucie
KUBÍKOVÁ Michaela
JANEČKOVÁ Magda
HOLEČKOVÁ Jana
KARASOVÁ Eva

29.10.: MOHYLOVÁ Eva
PAVLENKOVÁ Dagmar
VAVŘÍNKOVÁ Ludmila
HOLEČKOVÁ Adolfiná
KUBÍNOVÁ Štěpánka
BENEŠOVÁ Eva

05.11.: HARTOŠOVÁ Alexandra
ŠIMŠOVÁ Lucie
KRZYWOŇOVÁ Martina
KRETTKOVÁ Romána
DIHLOVÁ Renáta
LECIÁNOVÁ Hana

SVĚTEC MĚSÍCE

Sv. Roch

Připomínka: 16. srpna

Postavení: Poutník

Úmrtí: 1379

Patron : Benátek, Montpellier, lékařů, chirurgů, nemocných a zdravotně postižených, zajatců, sedláků, zahradníků, truhlářů, dlaždičů, automobilistů; nemocnic; bývá vzýván jako záštita proti moru i jinému neštěstí

Atributy : pes, poutnická hůl i oděv s mořskou mušlí, morovou skvrna či vřed na noze

ŽIVOTOPIS

Jde o postavu světce z poloviny historicky nedoložitelnou, přesto skutečnou a oblíbenou. Pochází z Montpellier ve Francii, kde se narodil asi r. 1295.

Nejprve mu zemřel otec, pak matka a Roch rozdal chudým co zdědil a vydal se na pouť do Říma. Přes Alpy dorazil do Itálie a v městečku Akvapendentě se prý setkal s morovou epidemií. S odvahou a láskou začal pomáhat všem potřebným, nejen tam, ale i na dalších místech. V římských špitálech pomáhal asi tři roky a mluví se u něj o charismatu zázraků, kdy znamením kříže uzdravoval nakažené. V Římě se snad také nakazil, ale i uzdravil a pokračoval jako poutník dále.

Prošel a pomáhal v Ceseně, Novary, Rimini i v Piacenze. Tam údajně morová nákaza více ohrožovala jeho život.

Na noze měl nepěkné morové vředy, a proto se stáhl do samoty u řeky Pádu.

Z odlehlého dvorce mu domácí pes nosil chleba a tím mu pomohl přežít. Pak pokračoval k Lago Maggiore a jako podezřelý špeh skončil na 5 let ve vězení, které přečkával v modlitbě a v duchu kajícího. Zda tam nebo až v Montpellier, kam směřoval, v tom se legendy liší. Údajně byl nemocí změněn k nepoznání a o koho jde objevil až kněz, který ho přišel zaopatřit.

Jeho ostatky jsou údajně od r. 1485 v kostele San Rocco v Benátkách, jejich část je i u sv. Víta v Praze.

(
Perokresba je z knihy Leben der Heiligen Gottes, vydaná v roce 1881)

Papež Urban VIII. potvrdil jeho zařazení mezi svaté a stanovil jeho památku na 16. 8.

Papežem Janem Pavlem II. byl prohlášen i za patrona automobilistů.

(www.catholica.cz)

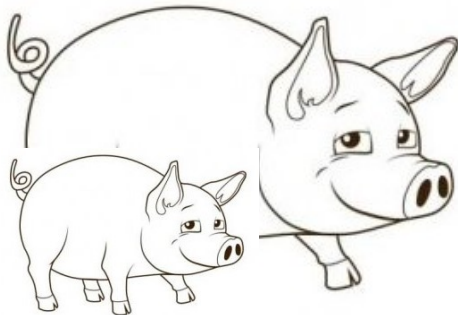
Připravila M. Ohřálová

PRÁZDNINOVÁ POHÁDKA DĚTEM

Jak bylo prasátko statečné

Žilo bylo v jednom chlívku malé prasátko i se svou maminkou prasnicí. Ale to prasátko bylo tuze velký strašpytel, pro kdejakou hloupost hned kvičelo a schovávalo se za mámu.

„Ty prasátko moje malé,“ vrtěla hlavou jeho máma starostlivě, „ty jsi takový strašpytlík.“

Ale ať dělala, co chtěla, s prasátkem nic nehnulo. Polekalo se i vlaštovek, co s nimi bydleli v chlívku, i škrábání větviček na střeše za větrného dne, i myšky šedivky, co sem náhodou zabloudila.

A největší strach mělo prasátko z hospodáře, jemuž patřil chlívek.

Morous chlap to byl, pro silné slovo nikdy nešel příliš daleko,

v jednom kuse hromoval a nadával, i když o svá zvířata, i o obě prasátka se staral hezky, to se zase musí nechat.

Jenže - byl v tom háček.

Jednou takhle zase přišel do chléva, aby zkontroloval, jak mu oba pašáci přibývají na váze. Ze všech stran si prohlédl a prohmatal mámu prasnici, zapráskal knírem a pochvaloval si: „Panečku, to bude zabíjačka, to bude masíčko – pošušňaníčko. Hned musím panímámě říct, aby chystala, co je potřeba, příští sobotu se do toho dáme.“

V mámě prasnici by se krve nedořezal! Hned věděla, odkud vítr fouká. Však od začátku měla neblahé tušení, že to nebude jen tak, když jí hospodář všelijaké laskominy snášel a ruce si radostně mnul, když viděl, jak jí chutná.

Z očí jí vyhrkly prasečí slzy. Přivolala k sobě malé prasátko a řekla mu: „Ty můj chudáčku, už jenom pouhé tři dny nám zbývají, a pak se budeme muset navěky rozloučit.“

Prasátku z toho šla doslova hlava kolem, pranic z toho nebylo moudré a vůbec nechápal, proč jeho máma zčistajasna pláče.

„Co je to – zabíjačka?“ ptalo se se zájmem a dychtivě.

Ale máma prasnice si jen zhluboka vzdychla a pravila: „Však poznáš zanedlouho sám, synáčku. I co, jednou na svět, jednou z něho. Takový už je úděl nás, prasátek,“ dodala moudře.

Ale prasátku to nedávalo spát, pořád chtělo vědět, co to ta zabíjačka asi je.

A jak se blížila sobota, v hospodářství se začalo vařit, pekly se koláče, panímáma loupala kopec cibule a hromadu česneku, vypadalo to zde jako o posvícení.

„Ono to asi nebude tak zlé,“ utěšovalo se prasátko, „možná, že máma zbytečně přehání a nadarmo roní slzy.“

V sobotu hned za rozbřesku vharcoval do domku řezník. Sotva popřál: „Dobrý jitra!“, už se vyptával: „Tak kdepak máte, hospodáři, toho čuníka?“ A flintu si přichystal, že prasnici střelí

Hospodář otevřel dveře do chlívků a houkl: „Tak pojď ven stará.“

Už chtěla máma prasnice poslechnout, uši sklopené, se vším smířená, když tu se ze zadní části chlívků přirítilo malé prasátko, zvědavé, co to asi bude za taneček.

Nu, bylo snad ustrašené, ale rozhodně ne hloupé. Jen zahlédlo pušku v ruce řezníka, došlo mu, co se tady na mámu nepěkného chystá.

V tu chvíli, jako by do něj sto rohatých vjelo. Začalo kvičet a pištět a ječet, na hospodáře i překvapeného řezníka všelijak dorážet.

„Já tě, mámo, nedám!“ křičelo prasátko.

Ty tam byly všechny jeho strachy, zůstal jen jediný, ten největší -strach o milovanou mámu. A právě ten udělal z prasátka skoro divokého kance. Vyrazilo z chlívků, kudy běželo, kdeco poráželo, hospodáře pěkně prohnalo a chudák řezník raději sám vběhl za vrata. I pušku v tom rozčilení někam zahodil.

Jen tak přes dveře křikl na hospodáře: „To jsem nevěděl, že tu máte na místo prasete lesního medvěda! To se na mě, sousede, nehněvejte, ale na to já se nedám.“

A upaloval, co mu síly stačily.

Panímáma na to hleděla z okna a málem si oči vykoukala. Hned potom se rozesmála, až se jí na zástěře udělaly faldy.

„Propáníčka, muži, co to tam s tím prasátkem tropíš?“ volala na hospodáře, který mezitím studem hořel a vztekem zrudnul jako krocan.

Ale co platno – prasátko pořád vyvádělo a nebylo k zastavení, nikoho cizího k mámě nepustilo., dokud hospodář neřekl: „Tak ať je tedy po tvém, no, zabijačka nebude!“

Ach, děti, prasátko ani věřit nechtělo, že se mu to povedlo.

A máma ho také pochválila: „Synáčku, to bylo od tebe moc pěkné, žeš mne tolik bránil. Teď vidím, že už s tebe není žádné malé ustrašené prasátko, ale statečný vepřík.“

A tak to i zůstalo. Za čas se hospodář uklidnil, a ještě za nějaký čas se s prasátkem skamarádil. Protože prasátko bylo nejen statečné, ale i chytré, brával ho hospodář s sebou do lesa místo loveckého psa. To jste měli vidět, jak umělo aportovat zvěř!

Máma prasnice se dožila vysokého a spokojeného stáří. Ještě třikrát potom přivedla na svět malá prasátka. Každému z nich dávala za příklad i vzor nejstaršího synka a naše prasátko se dmulo pýchou, div nepuklo.

Ptáte se, co se stalo s těmi koláči tenkrát o té nevydařené zabijačce? No co by. Panímáma navařila kávy a šípkového čaje, ty koláče si s hospodářem do toho nadrobili a měli posvícení i bez vepřového masa.

Jestli ještě dnes honí statečné prasátko po lesích zajíce, to nevím. Ale kousíček z té jeho statečnosti a síly je v každíčkém dalším prasátku. Tak si na to vzpomeňte, kdyby vás náhodou pozvali na nějakou zabijačku. A kdyby bylo nejhůř, raději honem, honem utečte za vrata.

Z knihy M. Šlahařové „Pohádky pro malou zeburu“ Vydala Matice cyrilometodějská 1999 M. Ohřálová

PRO ZASMÁNÍ

„Mami, nemáš náhodou deset korun pro starého a chudého pána?“

„To je od tebe ale milé. A kdepak je?“

„Stojí na rohu a prodává zmrzlinu.“

V hodině učitelka vykládá látku: „Děti, ví někdo z vás, co je to pštros?“ Ani jeden žák to neví, a tak vysvětluje: „Pštros je taková velká slepice, velká asi jako já.“

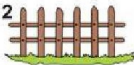

Zdroj: Internet)

Připravila Marie Ohřálová

Nedělníček dětem

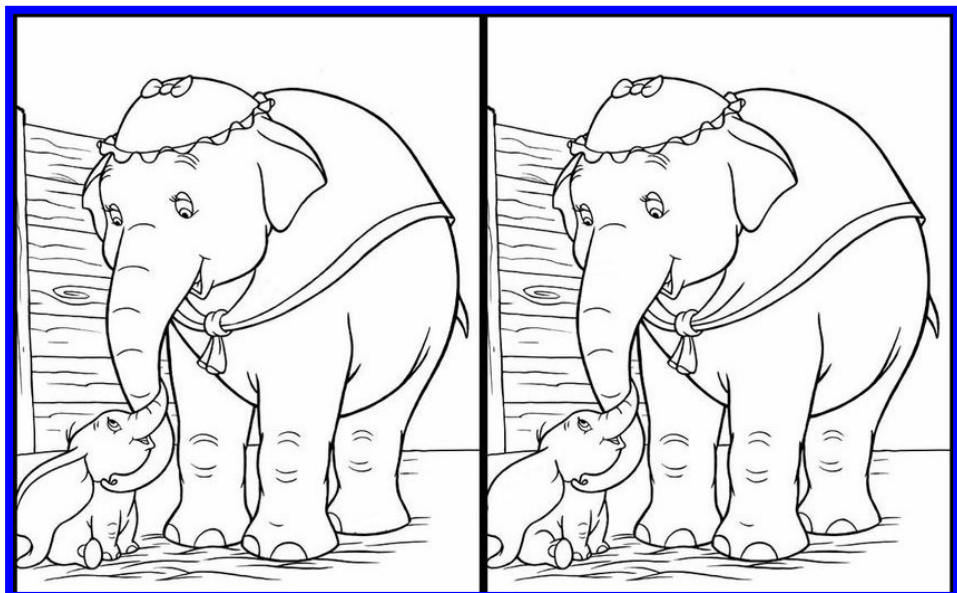
Doplňovačka:

6 7 10
4 2 5
3 1 8
9 11
12 13

Co si můžeme nasbírat v lese
a pak si na tom pochutnat?
Najdete v tajence.

(Tajenka z minulé doplňovačky zní: „SALÁTOVÁ OKURKA“)

NAJDI 5 ROZDÍLŮ

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dolní Benešov na srpen 2022

(Níže uvedené údaje jsou POUZE informativní, v daném období může dojít ke změnám!!!)

Den	Datum	Místo, čas	Úmysl	Pozn.
Po	8.8.	18.00	Za + Karla Kalužu, manželku Ruth a za + rodiče z obou stran	
Út	9.8.		Nebude mše svatá	
St	10.8.	18.00	Poděkování za přijaté milosti a za živou rodinu	
Čt	11.8.	18.00	Za + Annu a Stanislava Jaškovy, Marii a Karla Černé ...	
So	13.8.	Záb 10.30	Svatba:	
Ne	14.8.	7.00		
Ne	14.8.	Záb 8.30		
Ne	14.8.	10.00	Za živé a + farníky	
Po	15.8.	18.00	Za Viléma Tomička (ned.85 let), bratra a rodiče z obou stran	
Út	16.8.	6.30	Za živé a + farníky	
St	17.8.	18.00	Za + P.Aloise Čunderleho	
Čt	18.8.	18.00	Za Hedviku Persichovou, manžela, + rodinu a duše v očisti	
So	20.8.	7.00	Za + Josefa a Dagmar Leciánovy, + Jana Leciána a za živou r...	
Ne	21.8.	7.00	Poděkování za 20 let manželství a prosba o b.pož. do dalších let	
Ne	21.8.	Záb 8.30	Za manžele Hoškovy a rodiče z obou stran	
Ne	21.8.	10.00	Za + Františka Moskalu – výroční	
Po	22.8.	18.00		
Út	23.8.	6.30	Za živé a + farníky	
St	24.8.	18.00	Za Václava Kohuta, rodiče a přízeň	
Čt	25.8.	18.00	Poděkování P.Bohu za 50 let manželství, za živou rodinu ...	
So	27.8.	10.00	Poděkování P.Bohu za 80 let života a dar zdraví, s prosbou ...	
So	27.8.	12.00	Svatba:	
So	27.8.	ČK 17.00	Za + Antonína Küffela – výroční	
Ne	28.8.	7.00		
Ne	28.8.	Záb 8.30		
Ne	28.8.	10.00	Prosba o dary Ducha sv. pro žáky, studenty a vyučující v n.š.r....	
Po	29.8.	18.00	Za Annu Miketovou, rodiče a + sestry	
Út	30.8.	6.30		
St	31.8.	18.00	Za + Jana Cejпка, bratra Rudolfa, rodiče, za živé a + z rodiny	
Čt	1.9.	18.00	Poděkování P.Bohu za obdržené milosti, dar zdraví pro celou ...	
Pá	2.9.	6.30	Za + Pavla Kotláře (ned.75 let), za + bratra a dvě sestry,...	
Pá	2.9.	Záb 18.00		
So	3.9.	11.00	Poděkování za úrodu zemskou a prosba o boží požehnání pro ...	
Ne	4.9.	7.00	Za + Josefa a Marii Kokešovy a rodiče z obou stran	
Ne	4.9.	Záb 8.30	Za Marii Radošovskou (ned.100 let), manžela, syna, rodiče ...	
Ne	4.9.	10.00	Za živé a + farníky	

Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami.

ÚČELOVÉ SBÍRKY V MĚSÍCI SRPNU

**Sbírka na ZÁCHRANU OLTÁŘE poutního kostela sv.
Anny – odesílá se celá – neděle 14. 8. 2022**

Sbírka na OPRAVY – neděle 21. 8. 2022

HODINY NÁBOŽENSTVÍ

V NOVÉM ŠKOLNÍM ROCE

Milé děti,
letní prázdniny se přehouply do druhé poloviny a než se nadějeme, začne nám zase nový školní rok. Od září se budeme opět setkávat v hodinách náboženství.

Kdo je Bůh? Kdo je Ježíš Kristus? Jak z nás Ježíš dělá Boží přátele? Jak může v rodině růst láska? Jak se učit modlitbě od Ježíše?

Co se děje při mši svaté? Co je to hřích? Můžu se setkat s Bohem? Jak se to dělá, věřit v Boha? Co je to BIBLE a o čem vypráví?

Čeká nás společné povídání, hry, kreslení, aktivity v kostele a okolí a nakonec i společný výlet. Přihlašovat se můžete v září u svých třídních učitelů.

Těší se na vás pan farář P. Kuchař a katechetka V. Dudová

At' „ NEDĚLNÍČEK“ vnese do Vašich rodin příjemné, pokojné, a sváteční chvíle.

Bohoslovec Vojtěch Kolář na manželských setkáních na Velehradě

Vydavatel:

Připravuje „Tým Nedělníčku“ P. Mgr. Pavel Kuchař, farář, a Marie Ohrálová, foto Věra Dudová
email: nas.nedelnicek@seznam.cz ; webové stránky: <http://www.farnost-dolni-benesov.estranky.cz/> Vychází vždy první neděli v měsíci za dobrovolný příspěvek. **Zapsáno do evidence periodického tisku ministerstva kultury** pod číslem MK ČR E19917